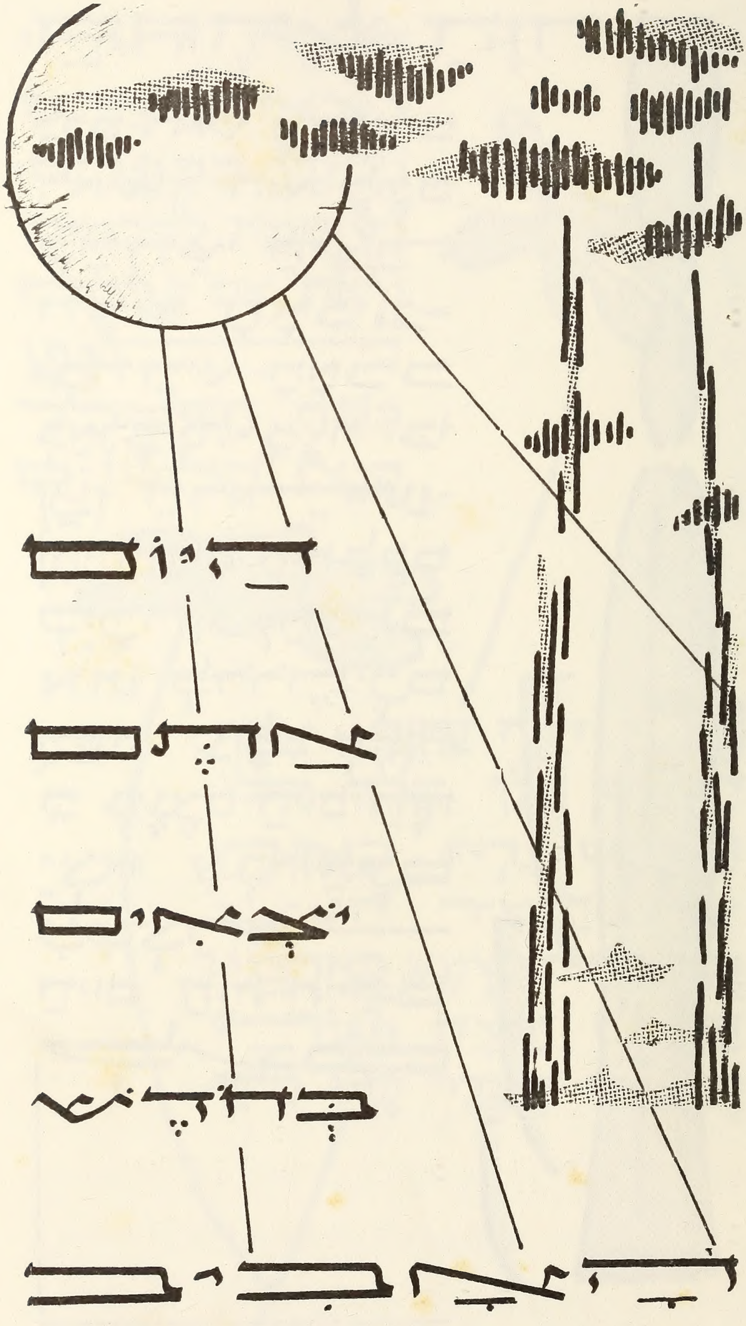
הַגָּדָה
שֶׁל
פֶּסַח

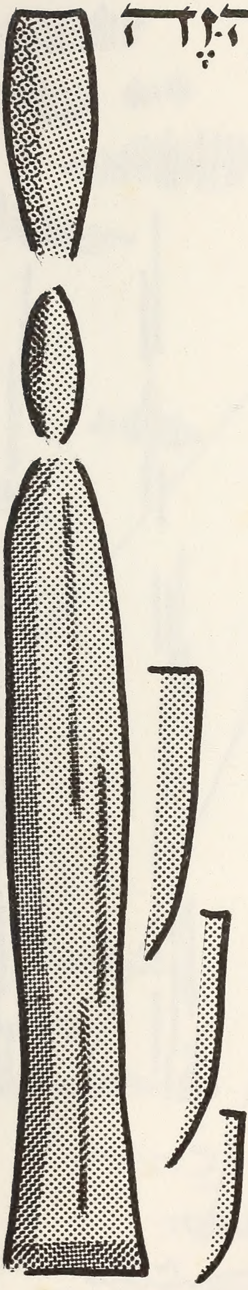
הַגָּדָה
שֶׁל
פֶּסַח

גִּלְיָם

הגדה זו יצאה לאור
בשנת תשמ״ג - 1983
שנת היובל ליסוד הקבוצה
ושנת ה-40 לעליה על הקרקע

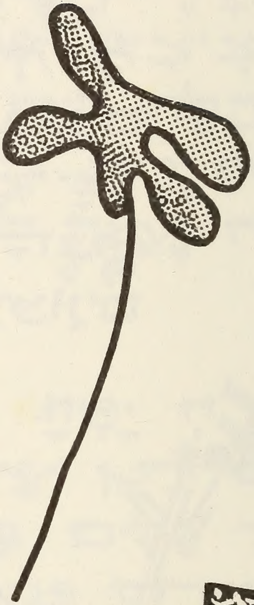

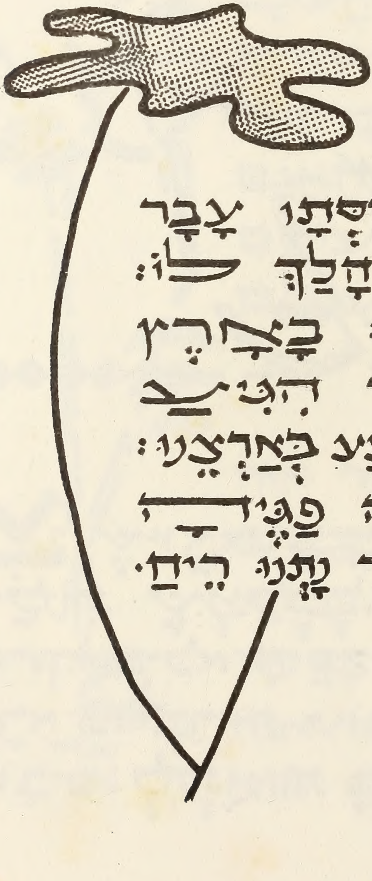
החדש הזה

לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם
לחדשי השנה
חדש האביב-
ובחדש האביב
בארבעה-עשר בו
זמן חרותנו-
והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגתם
אתו לדרתיכם
חקת עולם תחגהו
כי בעצם היום הזה
יצאו צבאותיכם
ממצרים——
היום הזה הייתם
לעם

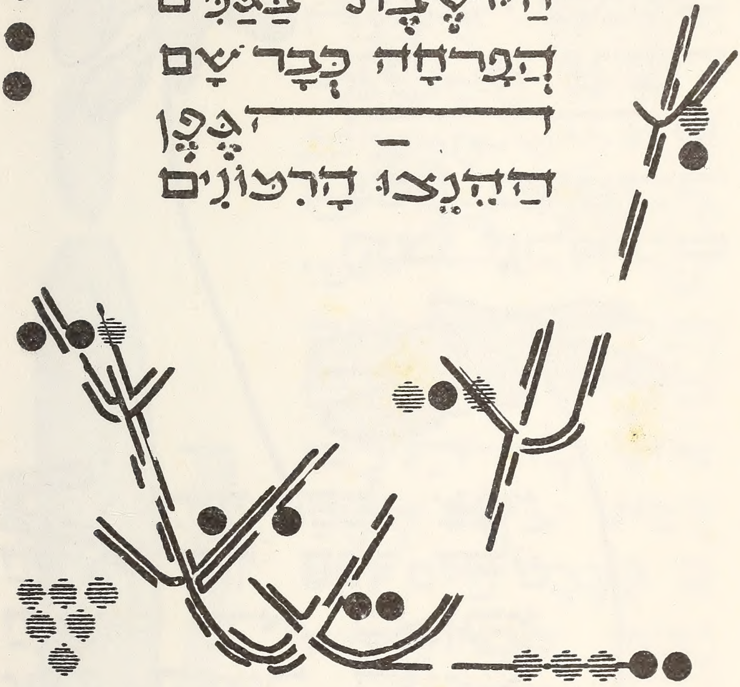
לְכָה דוֹדִי
נֵצֵא הַשָּׂדֶה
נָלִינָה בַּכְּפָרִים:
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים
נִרְאֶה אִם פָּרְחָה
הַגֶּפֶן
פִּתַּח הַסְּמָדַר
הֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים

כִּי הִנֵּה הַסְּתָו עָבָר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ:
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ:
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַגֶּיהָ
וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ:

כְּבָר חָלַף הָלַךְ הַגֶּשֶׁם
הִנֵּה הַסְּתָו עָבַר
הוֹי הַגִּידִי לִי
הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים
הַפָּרְחָה כְּבָר שָׁם
הַגֶּפֶן
הַהֵנֵצוּ הָרִמּוֹנִים

מִי שֶׁיּוֹצֵא בִּימֵי נִיסָן וְרוֹאֶה
אִילָנוֹת שֶׁמְּלַבְלְבִים אוֹמֵר:
בָּרוּךְ שֶׁלֹּא חִסֵּר בְּעוֹלָמוֹ כְּלוּם
וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת
טוֹבִים לְהִתְנָאוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם

מַה יָּפִיתָ הָאָבִיב
בַּשָּׂדֶה בָּאָחוּ
הַצִּיצִים יִפְרָחוּ
צַהֲלַת חַיִּים סָבִיב
מַה יָּפִיתָ הָאָבִיב
מַה נָּעַמְתָּ הָאָבִיב

מַה יָּפִיתָ הָעוֹלָם
יַם דָּגָן שׁוֹטֵחַ
נַד: גַּלִּים בָּרוּחַ
וּמְאִירִים פְּנֵי הָאֲגַם
מַה יָּפִיתָ הָעוֹלָם
מַה נָּעַמְתָּ הָעוֹלָם

מַה יָּפִיתָ בֹּקֶר אוֹר
כָּל עָנָף כָּל עֵשֶׂב
יִגְמְעוּ טַל כֶּסֶף
יִשְׁתּוּ טַל יָפִיצוּ מֹר
מַה יָּפִיתָ בֹּקֶר אוֹר
מַה נָּעַמְתָּ בֹּקֶר אוֹר

הגיע ליל פסח. כל העולם כלו אומר הלל. הלילה הזה אוצרות טללים נפתחים

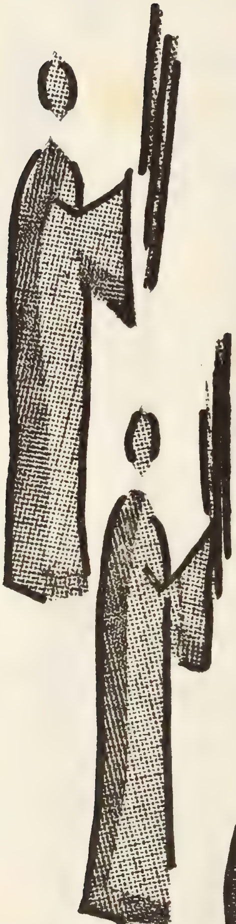
טל צוה שנה טובה ומעטרת
פרי הארץ לגאון ולתפארת
עיר כסכה נותרת
שימה בידך עטרת בטל

טל נופף עלי ארץ ברוכה
ממגד שמים שבענו ברכה
להאיר מתוך חשכה
כנה אחריך משוכה בטל

טל יעסיס צוף הרים
טעם במאדיך מבחרים
חנוניך חלץ ממסגרים
זמרה ננעים וקול נרים בטל

טל ישבע מלא אסמינו
הכעת תחדש ימינו
דוד כערכך העמד שמנו
גן רוה שימנו בטל

הָעֹמֶר

כִּי-תָבֹאוּ אֶל-
הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נֹתֵן לָכֶם
וּקְצַרְתֶּם
אֶת-קְצִירָהּ
וַהֲבֵאתֶם
אֶת-עֹמֶר
רֵאשִׁית קְצִירְכֶם
אֶל-הַכֹּהֵן:

עֹמֶר תְּבוּאָה חֲדָשָׁה
נֶאֱגַד אֲגֻדִּים בַּבֹּקֶר
נֶאֱלַם אֲלֻמּוֹת בַּבֹּקֶר

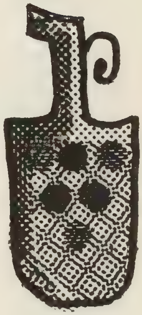
שִׁבֹּלֶת בַּשָּׂדֶה כּוֹרְעָה בָּרוּחַ
מֵעֹמֶס גַּרְעִינִים כִּי רָב.
וּבְמֶרְחַב הָרִים יוֹם כְּבָר יָפוּחַ
הַשֶּׁמֶשׁ כֶּתֶם וְזָהָב.

עוּרוּ הוֹי עוּרוּ
שׁוּרוּ בְּנֵי כְּפָרִים
קָמָה הֵן בְּשֵׁלָה כְּבָר
עַל פְּנֵי הַכָּרִים.
קִצְרוּ שִׁלְחוּ מַגָּל-
עֵת רֵאשִׁית הַקָּצִיר.

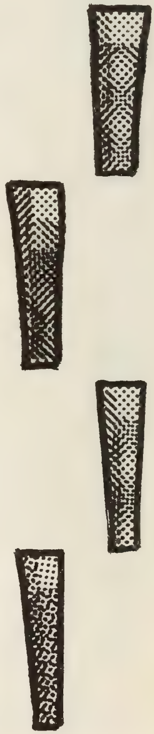
שָׂדֶה שְׂעוֹרִים תַּמָּה זֵר חַג עוֹטֶרֶת
שֶׁפַע יְבוּל וּבְרָכָה.
לִקְרַאת בֹּא הַקּוֹצְרִים בְּזֹהַר מַזְהֶרֶת
חֶרֶשׁ לָעֹמֶר מְחַכָּה.

הָבוּ הָנִיפוּ
נִירוּ לָכֶם נִיר.
חַג לַקָּמָה
עֵת רֵאשִׁית הַקָּצִיר
קִצְרוּ שִׁלְחוּ מַגָּל
עֵת רֵאשִׁית הַקָּצִיר.

נמזוג כוס ראשון

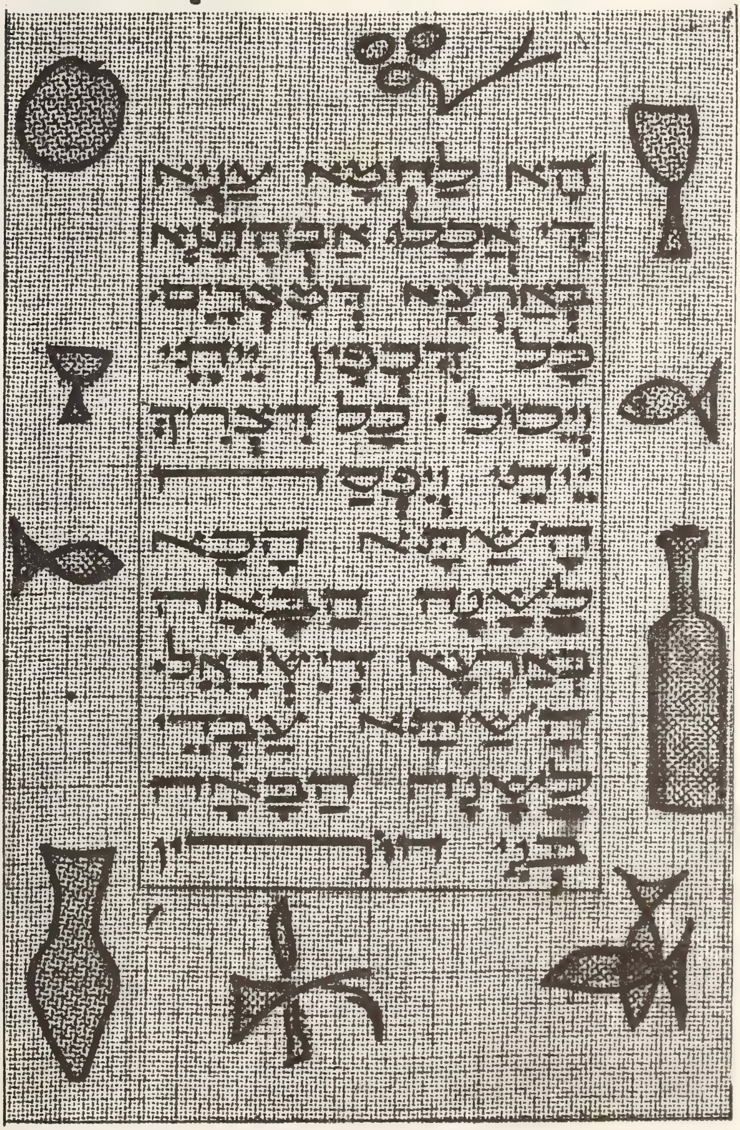

סַבְרִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲבֵרַי וְרַבּוֹתַי

נקדש את חג הפסח הזה
יתחדשו עלינו מועדים
לשמחה חגים וזמנים
לששון חג חרותנו זכר
ליציאת מצרים שהחיינו
וקימנו והגיענו לזמן הזה ·

הריני מוכן ומזומן לספר
ביציאת מצרים יחד
עם כל בית ישראל

נִמְזוֹג כּוֹס שֵׁנִי

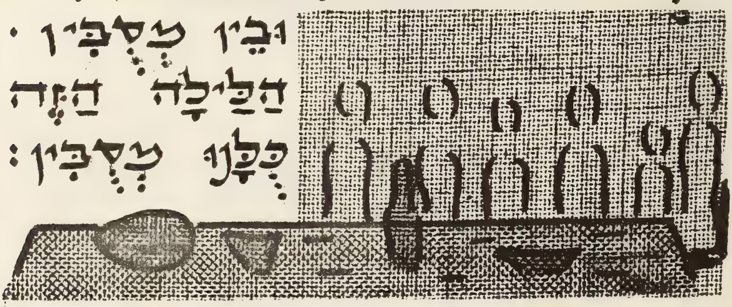
מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ וּמַצָּה
הַלַּיְלָה הַזֶּה
כֻּלּוֹ מַצָּה:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׁאָר יְרָקוֹת
הַלַּיְלָה הַזֶּה
מָרוֹר:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מַטְבִּילִין אֲפִילוּ
פַּעַם אֶחָת
הַלַּיְלָה הַזֶּה
שְׁתֵּי פְעָמִים:

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבִין
וּבֵין מְסֻבִּין
הַלַּיְלָה הַזֶּה
כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין:

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם·

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה·
ואלו לא-הוציא הַקָּדוֹש
בָּרוּךְ הוא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם· הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ
וּבְנֵי בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים
הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם·
וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים ·
כֻּלָּנוּ נְבוֹנִים· כֻּלָּנוּ זְקֵנִים
כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים אֶת-הַתּוֹרָה· מִצְוָה עָלֵינוּ
לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם· וְכָל הַמַּרְבֶּה
לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה מְשֻׁבָּח ·

עֲבָדִים הָיִינוּ
עַתָּה בְּנֵי חוֹרִין

כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה:
אֶחָד חָכָם
וְאֶחָד רָשָׁע
וְאֶחָד תָּם
וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל:

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר
מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם
וְאַף אַתָּה אֱמָר-לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח
אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר
מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם
לָכֶם וְלֹא לוֹ
וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת-עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל
כָּפַר בְּעִקָּר
וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת-שִׁנָּיו וֶאֱמָר-לוֹ
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם
לִי וְלֹא לוֹ
אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל

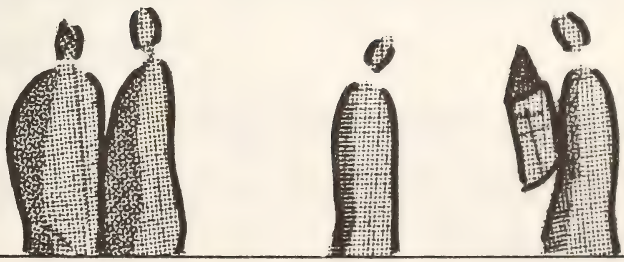
תָּם מַה הוּא אוֹמֵר

מַה־זֹּאת

וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים

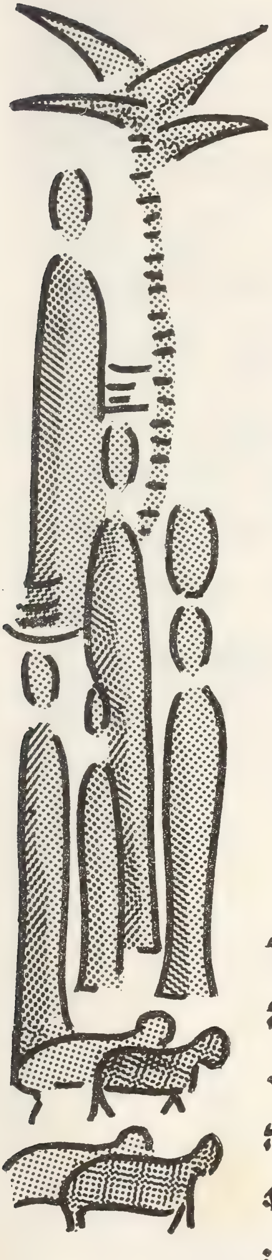
וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל

אַתְּ פְּתַח לוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר
וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:
בְּעֵבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם
מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם
וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:
וָאֶקַּח אֶת־אֲבִיכֶם אֶת־אַבְרָהָם
מֵעֵבֶר הַנָּהָר וָאוֹלֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל־
אֶרֶץ כְּנָעַן וָאַרְבֶּה אֶת־זַרְעוֹ
וָאֶתֵּן לוֹ אֶת־יִצְחָק וָאֶתֵּן לְיִצְחָק
אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־עֵשָׂו · וָאֶתֵּן לְעֵשָׂו
אֶת־הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ ·
וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיְמָה:

לֹא יָרַד יַעֲקֹב אָבִינוּ
לְהִשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם
אֶלָּא לָגוּר שָׁם שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה לָגוּר
בָּאָרֶץ בָּאנוּ כִּי־אֵין מִרְעֶה
לַצֹּאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי־
כָבֵד הָרָעָב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־נָא עֲבָדֶיךָ
בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן =

בִּמְתֵי מְעָט כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ
יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרָיְמָה
וְעַתָּה שָׂמְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:
וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל מְלַמֵּד
שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצֻיָּנִים שָׁם.
עָצוּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ
וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:

וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים
כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר הָבָה
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה.
וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל שֹׂנְאֵינוּ
וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ:

ויענונו. ויתנו עלינו עבודה קשה. כמה
שנאמר ויעבידו מצרים את בני ישראל
בפרך: ונצעק אל יי אלהי אבותינו.
וישמע יי את קלנו. וירא את ענינו ואת
עמלנו ואת לחצנו:

וכאשר יענו אתו
כן ירבה וכן יפרץ

ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא
אל-אחיו וירא בסבלתם ויבקש
פרעה להרג את-משה ויברח
משה מפני פרעה וישב בארץ-מדין ויהי
רעה את-צאן יתרו וינהג את-הצאן אחר
המדבר ויבא אל-הר האלהים חרבה:
וירא מלאך יי אליו בלבת-אש מתוך
הסנה וירא והנה הסנה בער באש
והסנה איננו אכל: ויאמר משה אסרה
נא ואראה את-המראה הגדל הזה
מדוע לא-יבער הסנה:

ויקרא אליו אלהים
מתוך הסנה. משה משה
ראה ראיתי את-עני
עמי אשר במצרים ואת
צעקתם שמעתי. ועתה
לכה ואשלחך אל-פרעה
והוצא את-עמי בני
ישראל ממצרים.

וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל־
מֹשֶׁה: לֵךְ וְאָסַפְתָּ אֶת־
זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם
וְאֶת־הֶעָשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרָיִם:
וָאֹמַר אַעֲלֶה אֶתְכֶם מֵעֳנִי
מִצְרַיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת
חָלָב וּדְבָשׁ:

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיַּאַסְפוּ
אֶת־כָּל־זִקְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־דִּבֶּר ה׳ אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֹתֹת לְעֵינֵי הָעָם: וַיַּאֲמֵן
הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי־פָקַד ה׳
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה
אֶת־עָנְיָם וַיִּקְּדוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת

שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל־
הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם
וְאֵלּוּ הֵן:

דָּם

צְפַרְדֵּעַ

כִּנִּים

עָרוֹב

דֶּבֶר

שְׁחִין

בָּרָד

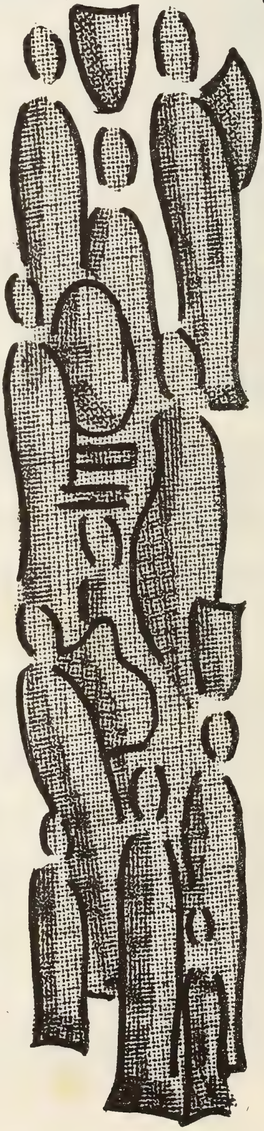
אַרְבֶּה

חֹשֶׁךְ

מַכַּת־
בְּכוֹרוֹת

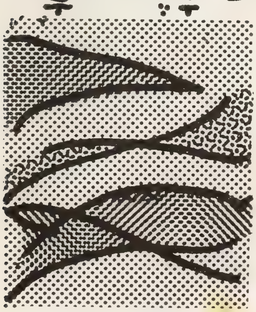
זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים:

ויגד למלך מצרים כי
ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל-העם
ויאמרו מה-זאת עשינו
כי-שלחנו את-ישראל
מעבדנו: ויאסר את-רכבו
וירדף אחרי בני-ישראל
וישאו בני-ישראל את
עיניהם והנה מצרים
נסע אחריהם וייראו מאד
ויצעקו בני-ישראל אל-ה'
ויאמרו אל-משה: המבלי
אין-קברים במצרים
לקחתנו למות במדבר.
טוב לנו עבד את-מצרים
ממתנו במדבר:
ויאמר ה' אל-משה:
מה-תצעק אלי
דבר אל-בני-ישראל
ויסעו:

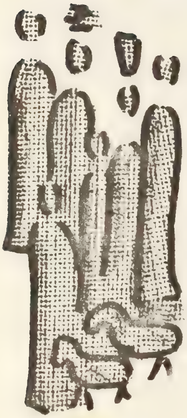

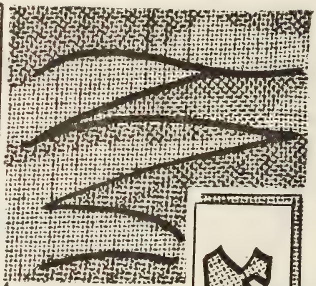
וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ
קָדִים עַזָּה כָּל הַלַּיְלָה
וַיָּשֶׂם אֶת-הַיָּם לֶחָרָבָה
וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם: וַיָּבֹאוּ בְנֵי-
יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם
וּמִשְּׂמֹאלָם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם
וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּס
פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל-
תּוֹךְ הַיָּם: וַיֵּט מֹשֶׁה
אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת
בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיְנַעֵר
ה' אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם
וַיְכַסּוּ אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכֹל
חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא-
נִשְׁאַר בָּהֶם עַד-אֶחָד: וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ
בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה
מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם:

וַיּוֹשַׁע ה' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת
עַל-שְׂפַת הַיָּם:

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז:
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו:
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור:

אז ישיר משה
ובני ישראל
את השירה הזאת:

אשירה לה' כי-גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים:

אותה שעה בקשו מלאכי השרת
לומר שירה לפני הקדוש ברוך
הוא: אמר להם הקדוש ברוך הוא:

מעשי ידי טובעים בים
ואתם אומרים שירה לפני:

ברוך שומר הבטחתו לישראל:
ברוך הוא שהקדוש ברוך הוא חשב
את הקץ לעשות כמה שאמר
לאברהם אבינו בברית בין הבתרים
שנאמר ויאמר לאברם ידע תדע כי
גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה. וגם את
הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן
יצאו ברכש גדול:

והיא שעמדה לאבותינו ולנו:
שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותנו
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם:

רבן גמליאל היה אומר כל שלא
אמר שלשה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו. ואלו הן:

פסח
מצה
ומרור

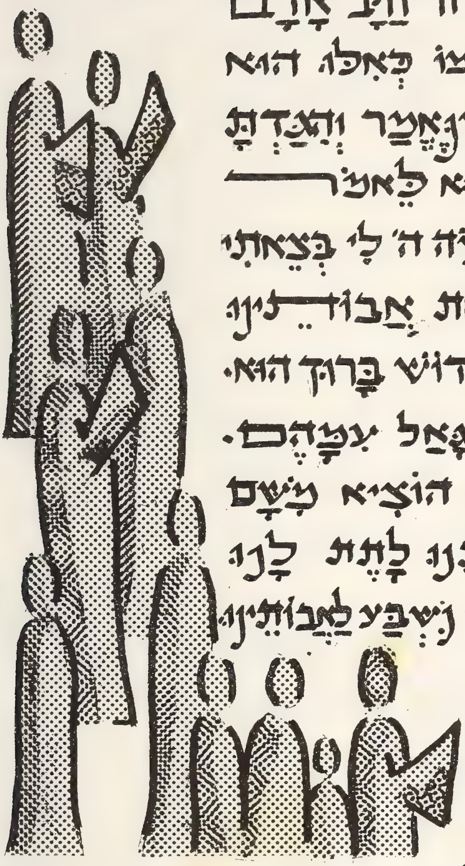
פסח

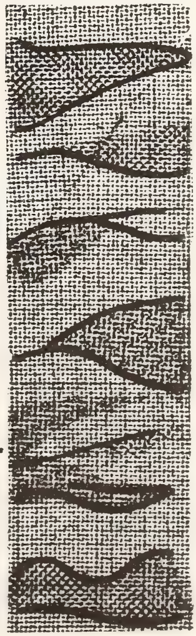
שהיו אבותינו אוכלים על שום מה.
על שום שפסח הקדוש ברוך
הוא על בתי אבותינו במצרים:

מצה זו שאנו אוכלים על שום מה.
על שום שלא הספיק בצקם של
אבותינו להחמיץ ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים
עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו
ממצרים ולא יכלו להתמהמה
וגם צדה לא עשו להם:

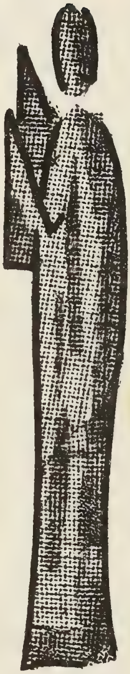
מרור זה שאנו אוכלים על שום מה.
על שום שמררו המצרים את
חיי אבותינו במצרים:

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם
לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא
יָצָא מִמִּצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה ה׳ לִי בְּצֵאתִי
מִמִּצְרָיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ
בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם.
שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם
לְמַעַן הָבִיא אֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ
אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ.

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא מָצְאוּ מַיִם. וַיִּצְמָא הָעָם
לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל מֹשֶׁה
וַיֹּאמֶר: לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אוֹתִי וְאֶת בָּנַי
וְאֶת מִקְנַי בַּצָּמָא. וּמֹשֶׁה הִכָּה
בַּסֶּלַע וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם.

וַתִּשָּׂא כָּל-הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת
קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא:
וַיִּלֹּנוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן כֹּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל-
הָעֵדָה לוּ-מַתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לוּ-מָתְנוּ: וְלָמָה
ה' מֵבִיא אֹתָנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לִנְפֹּל בַּחֶרֶב נָשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ
לָבַז הֲלוֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרָיְמָה:
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו נִתְּנָה
רֹאשׁ וְנָשׁוּבָה מִצְרָיְמָה:

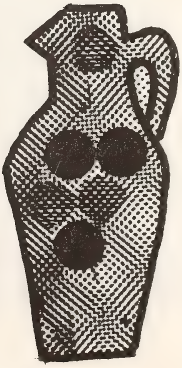
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֲנָשִׁים לָתוּר אֶת
אֶרֶץ כְּנָעַן · וַיָּשֻׁבוּ מִתּוּר הָאָרֶץ
וַיְסַפְּרוּ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
שְׁלַחְתָּנוּ וְגַם זָבַת חָלָב וּדְבַשׁ הוּא: אֶפֶס
כִּי-עַז הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהֶעָרִים בְּצֻרוֹת
לֹא נוּכַל לַעֲלוֹת אֶל-הָעָם כִּי-חָזָק הוּא
מִמֶּנּוּ: וַיַּהַס כָּלֵב אֶת-הָעָם אֶל-
מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלֹה נַעֲלֶה וְיָרַשְׁנוּ אֹתָהּ
כִּי-יָכוֹל נוּכַל לָהּ:

כי בשמחה תצאו
ובשלום תובלון
ההרים והגבעות
יפצחו לפניכם רנה וכל
עצי השדה ימחאו כף:

ברוך אשר גאלנו וגאל את אבותינו
ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכל
בו מצה ומרור · כן יגיענו למועדים
ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו
לשלום שמחים בבנין עירך וששים
בעבודתך ונודה לך שיר חדש
על גאלתנו ועל פדות נפשנו:

נמזוג כוס שלישי

על הגפן ועל
פרי הגפן ועל תנובת
השדה ועל ארץ
חמדה טובה ורחבה
שנחלו אבותינו
ואנו לאכול מפריה
ולשבע מטובה-
לדרים·

הִנֵּה יָמִים בָּאִים
וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר
וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל-הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה׃

וְשַׁבְתִּי אֶת-שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת-יֵינָם
וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיהֶם׃
וּנְטַעְתִּים עַל-אַדְמָתָם
וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל אַדְמָתָם׃

עוֹד אֶבְנֵךְ וְנִבְנֵית
בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
עוֹד תַּעְדִּי תֻפַּיִךְ
וְיָצָאת בִּמְחוֹל מְשַׂחֲקִים׃
עוֹד תִּטְּעִי כְרָמִים
בְּהָרֵי שֹׁמְרוֹן
נָטְעוּ נֹטְעִים וְחִלֵּלוּ׃

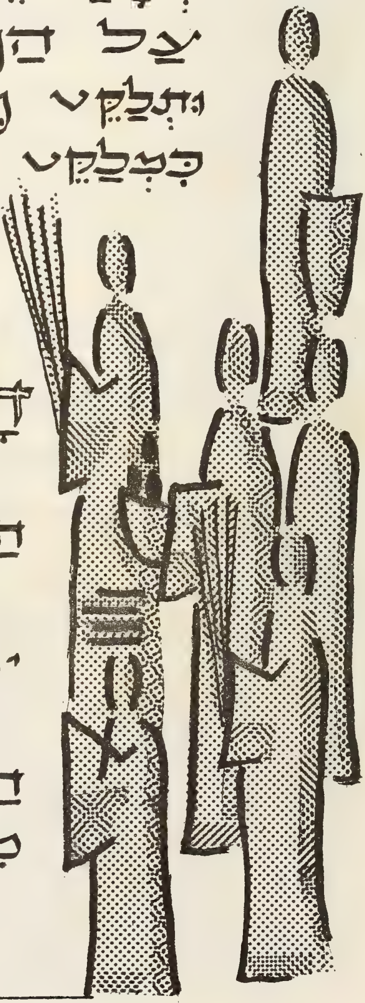
והיה באחרית-הימים
וכתתו חרבותם לאתים
וחניתותיהם למזמרות
לא-ישא גוי אל-גוי חרב
ולא-ילמדו עוד מלחמה:

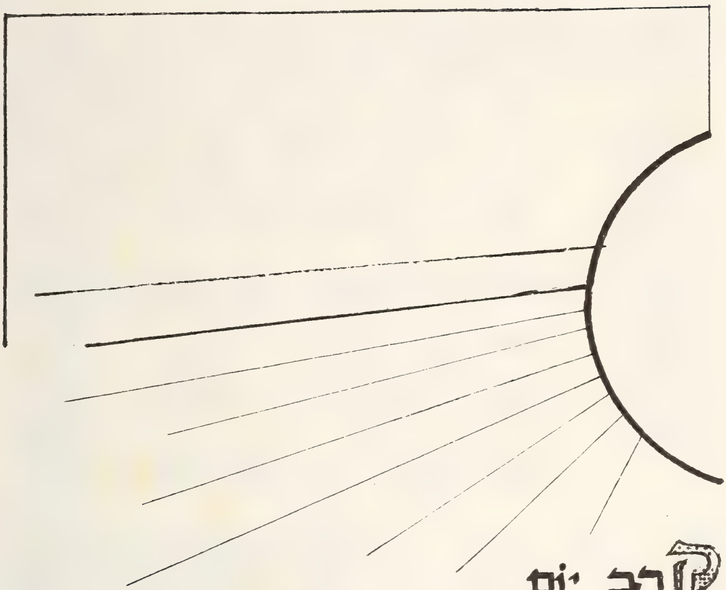
על הר-גבה עלי-לך
מבשרת ציון הרימי
בכח קולך מבשרת
ירושלים הרימי אל
תיראי אמרי לערי
יהודה הנה אלהיכם:

יוֹם לְיַבָּשָׁה
נֶהֶפְכוּ מְצוּלִים
שִׁירָה חֲדָשָׁה
שִׁבְּחוּ גְאוּלִים.

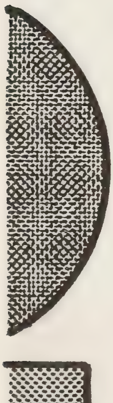
דִּגְלִי כֵּן תָּרִים
עַל הַנִּשְׁאָרִים
וּתְלַקֵּט נְפוּזָרִים
כִּמְלַקֵּט שִׁבֳּלִים:

הָאֵל בָּרְכֵנוּ
לֶחֶם לָשֹׂבַע תֵּן
הַרְבֵּה יְבוּל אַרְצֵנוּ
פִּרְיָהּ דוֹגֵן
יוֹצְאֵי מִצְרַיִם
זַנְתָּ בַּמָּן
הַב נָא גַּם לָנוּ
מִמֶּגֶד דָּגָן:

קָרֵב יוֹם
אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה
תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֶשְׁכַת לַיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפְקֵד לְעִירְךָ
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה:

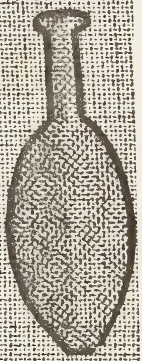
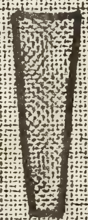
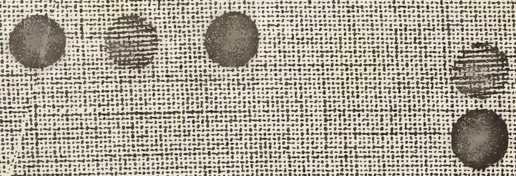

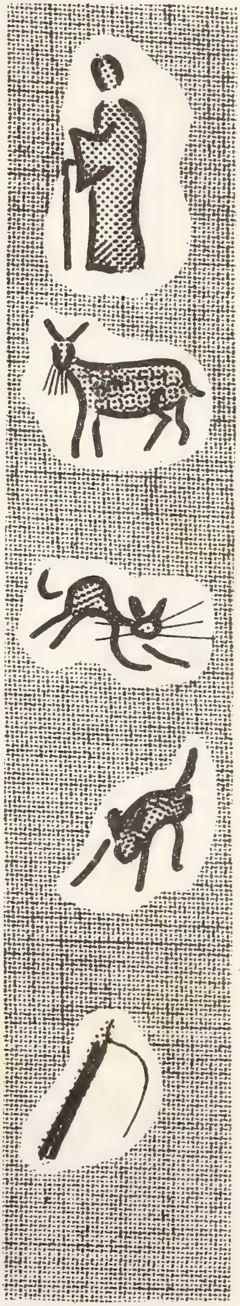
נִמְזוֹג כּוֹס רְבִיעִי

חֲסַל
סִדּוּר פֶּסַח
כְּהִלְכָתוֹ
כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ
וְחֻקָּתוֹ
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ
לְסַדֵּר אוֹתוֹ
כֵּן נִזְכֶּה
לַעֲשׂוֹתוֹ
זָךְ שׁוֹכֵן
מְעוֹנָה
קוֹמֵם קְהַל
עֲדַת מִי מָנָה
קָרֵב נַהֵל
נִטְעֵי כַנָּה
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן
בְּרִנָּה.

חַד גַּדְיָא

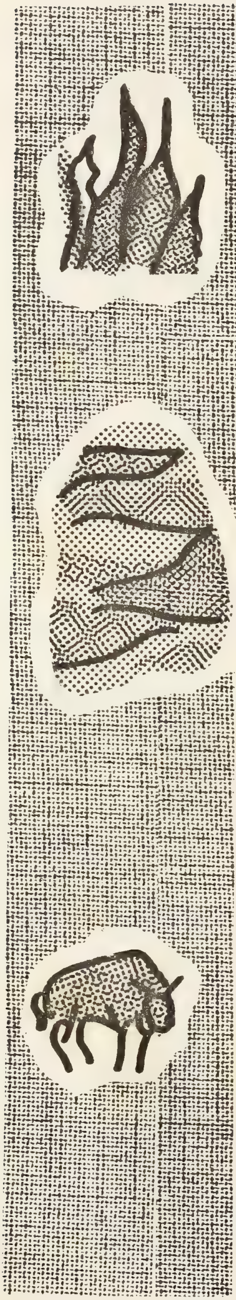

גְּדִי אֶחָד קָנָה אַבָּא
בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד בִּשְׁנֵי זוּזִים
חַד גַּדְיָא חַד גַּדְיָא

בָּא הֶחָתוּל וְאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד . . .

בָּא הַכֶּלֶב וְנָשַׁךְ אֶת הֶחָתוּל
שֶׁאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד . . .

בָּא הַמַּקֵּל וְהִכָּה אֶת הַכֶּלֶב
שֶׁנָּשַׁךְ אֶת הֶחָתוּל
שֶׁאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד . . .

בָּאָה אֵשׁ וְשָׂרְפָה אֶת הַמַּקֵּל
שֶׁהִכָּה אֶת הַכֶּלֶב
שֶׁנָּשַׁךְ אֶת הֶחָתוּל
שֶׁאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד...

בָּאוּ מַיִם וְכִבּוּ אֶת הָאֵשׁ
שֶׁשָּׂרְפָה אֶת הַמַּקֵּל
שֶׁהִכָּה אֶת הַכֶּלֶב
שֶׁנָּשַׁךְ אֶת הֶחָתוּל
שֶׁאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד...

בָּא הַשּׁוֹר וְשָׁתָה אֶת הַמַּיִם
שֶׁכִּבּוּ אֶת הָאֵשׁ
שֶׁשָּׂרְפָה אֶת הַמַּקֵּל
שֶׁהִכָּה אֶת הַכֶּלֶב
שֶׁנָּשַׁךְ אֶת הֶחָתוּל
שֶׁאָכַל אֶת הַגְּדִי
שֶׁקָּנָה אַבָּא בִּשְׁנֵי זוּזִים
גְּדִי אֶחָד...

אַדִּיר בִּמְלוּכָה
בָּחוּר כַּהֲלָכָה:
גְּדוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ· לְךָ כִּי לְךָ· לְךָ אַף לְךָ· לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה· כִּי לוֹ נָאֶה· כִּי לוֹ יָאֶה:

דָּגוּל בִּמְלוּכָה· הָדוּר
כַּהֲלָכָה· וָתִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

זַכַּאי בִּמְלוּכָה· חָסִין
כַּהֲלָכָה· טַפְסְרָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

יָחִיד בִּמְלוּכָה· כַּבִּיר
כַּהֲלָכָה· לִמּוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

מָרוֹם בִּמְלוּכָה · נוֹרָא
כַּהֲלָכָה · סְבִיבָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

עָנָו בִּמְלוּכָה · פּוֹדֶה
כַּהֲלָכָה · צַדִּיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

קָדוֹשׁ בִּמְלוּכָה · רַחוּם
כַּהֲלָכָה · שִׁנְאַנָּיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ··

תַּקִּיף בִּמְלוּכָה · תּוֹמֵךְ
כַּהֲלָכָה · תְּמִימָיו יֹאמְרוּ לוֹ:

לְךָ וּלְךָ · לְךָ כִּי לְךָ · לְךָ אַף לְךָ · לְךָ
יְיָ הַמַּמְלָכָה · כִּי לוֹ נָאֶה · כִּי לוֹ יָאֶה:

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ

אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית

שְׁלֹשָׁה אָבוֹת

אַרְבַּע אִמָּהוֹת

חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה

שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה

שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבְּתָא

שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה

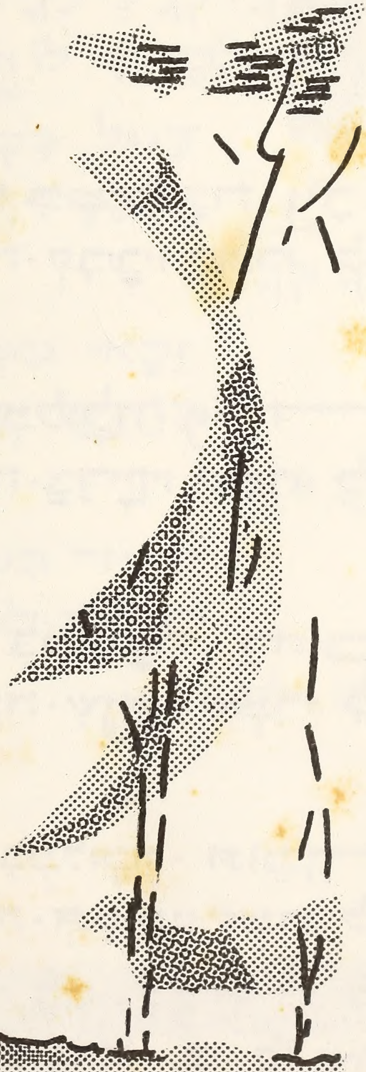
תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה

עֲשָׂרָה דִּבְּרַיָּא

אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא

שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִדַּיָּא

עִטּוּר וּכְתָב: חָנָן דָּוִד ··· דְּפוּס רַהַב · תֵּל-אָבִיב